

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת ראה תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדריים - פ"ג

1. **מהיכן הקשו על שיטת ר' יוחנן שנדרה משתי ככרות, מפר רק את זה שמתענה בו?**
שנינו: נזירה שלא ידעה שבעלה הפר לה נזירותה והייתה שותה יין ומיטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים.
 ולפי ר' יוחנן מדוע פטורה ממלקות לגמרי, יתכן שהפרתו הועילה רק לאיסור שתית יין שיש בזה צער ועינוי נפש, אבל לאיסור מן חרצן ומן זג לא הועילה הפרתו, ותלקה 40 על אכילתם ומדוע פטורה לגמרי.
תירץ רב יוסף - אין נזירות לחצאין, וכיון שלא יתכן שתחול נזירות בלי חרצן וזג בהכרח כשהתורה אמרה יפרנו זה גם ביחס לזה, משא"כ בככרות.
2. **האם יש קרבן לחצי נזירות? [כגון שהפר לה לאחר 15 יום, האם מביאה קרבן על הימים שמנתה].**
אביי סבר כשם שאין נזירות לחצאין כך אין קרבן לחצאין. ותמה על רב יוסף שאמר רק אין נזירות לחצאין ולא הזכיר קרבן.
3. **ברייתא: האשה שנדרה בנזיר ונטמאה למת [ואפילו אם הפרישה בהמתה לאשם ואת העופות] ואח"כ הפר לה בעלה קודם שהביאה הקורבנות כיצד דינה?**
 מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף ואת האשם.
והקשו מכאן על אביי: מדוע מביאה חטאת העוף, הרי כיון שהפר לה בעלה בטלה נזירותה, והימים שמנתה הם חצי נזירות.
ודחו - אלא מאי, יש קרבן לחצי נזירות? א"כ שלש בהמות צריכה להביא: חטאת, עולה, ושלמים.
אלא - אכן כאביי שאין קרבן לחצי נזירות, והטעם שמביאה חטאת העוף כיון שהיא באה גם על הספק, ואפילו על חצי נזירות מביאה.
4. **מה עוד הקשו מהברייתא הנ"ל?**
 על שיטת ר' יוחנן שמפר רק על הכר שמתענה בו, אף כאן ההפרה תועיל רק לאיסור יין, אך לאיסור טומאה שלכאורה אין בו עינוי לא תועיל הפרתו, ותצטרך להביא שלש קורבנות עבור חלק הנזירות של טומאה שנשאר [ואין לתרץ כאן אין נזירות לחצאין כיון ששייך להפריד איסור טומאה].
ותירצו: גם הימנעות מטומאת מת יש בה עינוי כפי שהיה ר' מאיר אומר, 'והחי יתן אל לבו' דיספוד - יספודן ליה, דיבכון - יבכון ליה, דיקבר - יקברוניה. [ויש לה עינוי שתחשוש שיקלו בכבודה במיתתה].
5. **משנה - אמרה קונם שאני נהנית לבריות - כיצד הדין?**
 הבעל אינו יכול להפר כיון שאין בזה עינוי נפש, ויכולה היא להנות בלקט שכחה ובפאה, כיון שנחשב שנהנית מהפקד ולא מהבריות.
עוד שנינו: אדם שאמר קונם כהנים ולוים כהנים ממני - יטלו על כרחו, שמאחר שהפריש זה נעשה ממונם.
אבל אם אמר - כהנים אלו ולוים אלו נהנים לי - יטלו אחרים.
 [בגמרא יפורש]
6. **מכך שאיני נהנית לבריות אין זה עינוי נפש, משמע שבעלה אינה בכלל הבריות, ומאידיך בסיפא ששנינו 'יכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה, אבל מהבעל משמע שלא אוכלת והוא בכלל הבריות. כיצד מתיישב?**
 - א. **עולא:** בעל לאו בכלל בריות הוא, וכוננת המשנה שיש עוד טעם שאין יכול להפר, מפני שיכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה.
 - ב. **רבא:** בעל בכלל בריות הוא, וכוננת המשנה לומר מה הטעם שאין יכול להפר? מפני שיכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה.
 - ג. **רב נחמן:** בעל לאו בכלל בריות הוא, וכוננת המשנה: אם אחרי כן נתגרשה, חזר בעלה להיות בכלל בריות ואינה יכולה ליהנות אלא בלקט שכחה ופאה.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)